

ת"פ 25363/08/20 - מדינת ישראל נגד ד.י יעד גלובל אחזקות נדל"ן והשקעות בע"מ, ישראל שלום

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 25363-08-20 מדינת ישראל נ' ד.י יעד גלובל

אחזקות נדל"ן והשקעות בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות מע"מ חיפה

נגד

הנאשמים

1. ד.י יעד גלובל אחזקות נדל"ן והשקעות בע"מ
 2. ישראל שלום
- באמצעות בא כוחו עו"ד בוריס שרמן מטעם
הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום:

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב האישום, בעבירות הבאות:

באישום הראשון - אי הגשת דוח תקופתי במועד שיש להגישו - 12 עבירות על סעיף 117 (א) (6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975.

באישום השני - הפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדוח התקופתי עם הגשתו - 2 עבירות על פי סעיף 118 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975, בצירוף סעיף 88 לחוק האמור וסעיפים 23 (ב) (1) ו-27 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975.

להלן עובדות כתב האישום המתוקן המבססות את העבירות בהן הורשעו הנאשמים.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמת מס' 1 הינה חברה הרשומה בענף יוזמות בנייה ובתור שכזה הינה "עוסק מורשה" כהגדרת סעיף 1 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975. הנאשם מס' 2 היה מנהלה הפעיל של הנאשמת מס' 1. הנאשמים היו חייבים להגיש למנהל מע"מ דוחות תקופתיים במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1976.

לפי האישום הראשון, הנאשמים לא הגישו במועד, במודע, כנדרש על פי החוק והתקנות, 12 דוחות תקופתיים לחודשים: 4/16, 6/16, 8/17, 8/18, 10/18, 8/19, 9/19, 1/20, 2/20, 3/20, 4/20, 6/20. מרכיבי הדוחות התקופתיים אותם ציינו הנאשמים על גבי הדוחות התקופתיים שמסרו לידי המאשימה מפורטים בכתב האישום המתוקן.

לפי האישום השני, הנאשמים הגישו 2 דוחות תקופתיים לחודשים 10/19, 12/19 ללא צירוף תשלום כנדרש על פי החוק
עמוד 1

והתקנות. מרכיבי הדוחות התקופתיים, אותם ציינו הנאשמים על גבי הדוחות הנ"ל, שנמסרו לידי המאשימה, לרבות גובה חוב המס, מפורטים בכתב האישום.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה לא הגישה ראיות לעונש.

באת כוחו של הנאשם הגישה מכתבי המלצה על הנאשם (1/1 ו-2), והעידה עדי אופי לטובת הנאשם.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמדה על טיב העבירות בהן הורשעו הנאשמים, על כך שמדובר ב-12 דוחות תקופתיים שלא הוגשו, כאשר שבעה מהם לא הוגשו בתוך המועד הקבוע בחוק, ולפחות שבעה מתוכם, הוגשו, ללא צירוף תשלום המס, דבר שגרם לעיכוב תשלום מס בסך של קרוב ל-390,000 ₪ (קראן חוב מס לצורך פלילי).

בנוסף, הנאשמים לא הגישו שני דוחות תקופתיים במועד הקבוע ללא צירוף תשלום, בעקבות תשלום מס נוסף בסך של כ-10,000 ₪, וסך הכל חייבים לאוצר המדינה, סכום קרוב ל-400,000 ₪ (קראן המס לצורך פלילי בלבד).

עוד ציינה ב"כ המאשימה, כי בית המשפט איפשר לנאשמים במספר רב של הזדמנויות, להסיר את המחדלים. במהלך תקופה זו, בוצעה בדיקה ברשויות המס, ולאור דיווחיו של הנאשם, הוכרו לו הוצאות בסך הקרוב ל-140,000 ₪, דבר אשר צמצם את המחדל לסך של כ-262,000 ₪.

בעניין העונש, הנאשמת 1 לא פעילה, ועליה יש להטיל קנס סמלי, ולעניין הנאשם, המתחם הוא בין 4 ל-9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי בין 4 ל-8 חודשים וקנס בין 5 ל-10 אחוזים מגובה המחדל, וכן התחייבות כספית.

בשים לב לשיקולים לחומרה וקולה, עותרת המאשימה להטיל על הנאשם עונש באמצע המתחם, לצד מאסר על תנאי וקנס שינוע בין 13,000 ל-26,000 ₪.

מנגד, עמדה באת כח הנאשם, על נסיבותיו האישיות של הנאשם, על כך שהוא טרח והביא למאשימה רשימה מפורטת של תשומות שהוציא, שהיה בהן כדי לסלק את המחדל, הוא הצליח להסיר רק חלק מהמחדל, באמצעות אותן חשבוניות שהצליח לאתר מהספקים השונים להם שילם, אך עדיין סבור, כי הוא נענש רק בשל חוסר יכולתו לקבל מאותם עוסקים את החשבוניות המגיעות לו.

עוד עמדה הסניגורית המלומדת על מצבו הבריאותי של הנאשם, כמפורט בטיעוניה, היא ציינה כי מדובר באדם שעובד כיום כשכיר, ומשתכר שכר מינימום כדי להתקיים, אב לשלושה בגירים, סב ל-9 נכדים, איש משפחה למופת, שיש לו הרבה מליצי יושר, שחלק מהם העיד על יושרו, ערכיו, ותרומתו הרבה לקהילה.

לטענת הסניגורית בנסיבות הנתונות, המתחם הראוי הוא, מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל של מס' חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם סיפר על משפחתו, בדברו האחרון בטרם מתן גזר הדין.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

העדר דיווח כדין לשלטונות המס, בדבר הכנסות, גוררת פגיעה במערכת המס, וביכולתה לגבות מס אמת, מכל עוסק. בעקיפין, נגרם נזק לאוצר המדינה שעה שלא נגבה מס אמת מאותו עוסק, ונפגע הציבור בכללותו. אני מפנה לדברים שנאמרו ברע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה, ובמגוון היבטים חברתיים, הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו, ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי ההרתעה, ולא ינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא, כי העונש ההולם בעבירות אלה, הוא מאסר בפועל".

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

בעבירות מסוג זה, מנעד הענישה רחב, הוא נע בין מאסרים מותנים ועד למס' חודשי מאסר בעבודות שירות, וקנסות הנעים בין אלפי שקלים לעשרות אלפי שקלים, כאשר הדגש מופנה להיקף המחדלים, ושאלת הנזק שנגרם לקופת האוצר, עקב מחדלי הנאשם, שאלת הסרתם וגובה המחדל. ככל שמוסר המחדל ומשולם המס, הענישה מקלה יותר, וכך ההיפך.

רע"פ 4576/19 אבו שמאלה נ' מדינת ישראל (2019) - 17 עבירות של אי הגשת דוחות במועד, המחדל עמד על כ-300 אלף ₪, הוסר באופן חלקי ועמד על כ-112,000 ₪, נקבע מתחם בין 2 ל-12 חודשי מאסר, וקנס בין 7,000 ₪ ל-30,000 ₪ לצד ענישה נלווית. נגזרו על הנאשם 100 ימי מאסר, קנס בסך 15,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורים על העונש נדחו.

רע"פ 1579/18 אבו אלקום נ' מדינת ישראל (2018) - 47 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד, סכום המחדל כ-460,000 ₪, המחדל לא הוסר, נקבע מתחם שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, קנס בין 30 ל-50,000 ₪ לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 40,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורי הנאשם נדחו.

רע"פ 3757/04 זידאן נ' מדינת ישראל (2004) - 10 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד, סכום המחדל כ-360,000 ₪, המחדל לא הוסר. בית המשפט גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 25,000 ₪ לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הקל במעט בעונשו של הנאשם, בשל מצבו הרפואי והעמיד את המאסר על 5 חודשים. יתר רכיבי העונש נותרו ללא שינוי.

עפ"ג (מרכז) 39735-08-21 **אדלר נ' מדינת ישראל** (2021) - 11 עבירות של אי הגשת דוח במועד, גובה המחדל כ-330,000 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם שנע בין מאסר מותנה עד 9 חודשים, קנס בין 1,000 ₪ ל-7,000 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות וקנס בסך 4,000 ₪. ערעורי הנאשם על העונש נדחו.

עפ"ג (ב"ש) 23647-05-19 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (2019) - 9 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד, גובה המחדל כ-460,000 ₪, המחדל לא הוסר, נקבע מתחם שנע בין 4 ל-9 חודשי מאסר, בית המשפט הטיל על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 35,000 ₪ וענישה נלווית. הערעור על העונש נדחה.

ת"פ (רמלה) 14520-06-18 **מדינת ישראל נ' כהן ואח'** (2020) - 5 דוחות שלא הוגשו במועד, 9 עבירות של אי תשלום מס, גובה המחדל הוא כ-390,000 ₪, מתוכו הוסר סך של כ-115,000 ₪, נקבע מתחם ממאסר מותנה ושל"צ עד ל-10 חודשי מאסר בפועל, וקנס של אלפי שקלים עד 30,000 ₪. הנאשמים נדונו למאסר מותנה, 400 שעות של"צ, וקנס בסך 10,000 ₪.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

מדובר באי הגשת 12 דוחות ואי צירוף תשלום בגין 7 דוחות. בנוסף, הנאשמים הגישו שני דוחות תקופתיים בגין תקופות אוקטובר ודצמבר 2019 ללא צירוף תשלום.

גובה המחדל העדכני, עובר לגזר הדין, עומד על 262,000 ₪, לאחר שהנאשם איתר חשבוניות, והראה כי נשא בתשומות המצדיקות את הפחתת המס המגיע ממנו.

נוכח גובה המחדל, ונדגיש כי מדובר בקרן המס הפלילי בלבד (החוב האזרחי עומד על למעלה משני מיליון ₪) - הנזק שנגרם למדינה הוא גבוה למדי, וכאמור, לא סולק.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בהינתן הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, עוצמת הפגיעה בערכים אלו, גובה המחדל העומד על כרבע מיליון ש"ח, טיב העבירות, תדירותן, נקבע בזה מתחם עונש הולם שנע בין 4 ל-9 חודשי מאסר בפועל, וקנס כספי הולם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הנאשם בן 67, אב ל-3 בגירים, סב ל-9 נכדים, אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, אשר הסתבך בעסקיו, נמצא כרגע בהליכי פשיטת רגל, ומונה כונס נכסים בעניינו.

חלק מהמחדל הוסר.

במשך עשרות שנים, ניהל הנאשם את עסקיו, שילם מיסים כחוק, ולא חטא בעבירות מס, זכות זו עומדת לימינו, שעה

שהוא נותן את הדין על עבירות מס במיוחד בגילו המתקדם.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, קיבל אחריות, וחסך מזמנו של בית המשפט.

עוד נתתי דעתי וייחסתי משקל גם לדברים שנכתבו אודות הנאשם (סומנו נ/1 ו-נ/2), להיותו אדם ערכי, לתרומתו של הנאשם לקהילה, להתנהלותו בכל השנים הרבות מול המדינה ומוסדותיה בכל שנותיו כעולה מעדות עדי האופי, שהעידו לטובתו עובר לטיעונים לעונש.

העונש המתאים (סעיף 40(2) לחוק העונשין):

בשים לב למכלול השיקולים, הן לחומרה והן לקולה, גובה המחדל, סבורני כי בנסיבותיו של המקרה הנתון, הכף נוטה אל עבר קביעת עונש בצד הנמוך של המתחם וריצויו של העונש בעבודות שירות ולא במאסר ממשי.

הנאשם חדל בכך שלא הגיש שורה של דוחות תקופתיים, והוסיף וחטא בכך שדוחות שהגיש, לא צירף אליהם תשלום מס כנדרש לפי החוק. מחדל זה יצר את חוב המס הנדרש ממנו, ולגובה חוב המס השלכה עונשית, בהיותו הנזק הישיר שנגרם לאוצר המדינה.

בהקשר זה אציין, כי עובר למתן גזר הדין שב וטען הנאשם לשורה ארוכה של תשלומי הוצאות שביצע שבכוחם לצמצם את החוב, דבר המצדיק הקלה משמעותית בעונשו.

בעוד בית המשפט שוקד על כתיבת גזר הדין, ביקש ביהמ"ש לבחון את הטענה, וקיבל מהנאשם רשימה ארוכה של תשלומים שלטענתו הוציא מבלי לקבל כנגדם חשבונית. מדובר בתשלומים החל מ-2016 ועד 2019.

התביעה העבירה הסתייגות בכתב נחרצת מטענת הנאשם, תוך שהיא מדגישה בפני ביהמ"ש את הקשיים העולים מטענותיו, כמפורט בתגובתה.

עם כל הרצון הטוב להטות אוזן לטענה שהעלה הנאשם, יש קושי לא מבוטל לקבל את טענותיו.

הנאשם נותן את הדין על שורה של דוחות שלא הגיש במועד כדין החל מ-2016 עד יוני 2020; וכן אי צירוף תשלום המס לדוחות שהגיש, כאשר חובו לאוצר המדינה, קרן מס פלילית, כרבע מיליון ש"ח.

לפי החוק על הנאשם היה להגיש את דוחותיו במועד, תוך קיזוז תשומותיו כנגד חשבוניות כדין בתוך לא יותר משישה חודשים. ככל שלא בוצע קיזוז כנגד חשבוניות מס כדין, שיעור המע"מ המגיע לשלטונות מע"מ, מהנאשם, הוא שיעור המע"מ המשתקף בעסקאותיו (סעיף 38 לחוק מע"מ).

ככל שלא בידיו של הנאשם חשבוניות מס, משום שלטענתו עוסקים אחרים לא הנפיקו לו אותם, כפי שטען הנאשם, היה עליו לפנות למנהל מע"מ, בדרכים המקובלות, כדי להראות, כי בוצעה עסקת אמת, וכי הוא נשא בתשומות, שלא ניתנו בגין חשבוניות מצד עוסקים אחרים, ולבקש קיזוזם כדין, או הכרזתם כחובות אבודים, או לבקש את המנהל להפעיל את סמכויותיו לערוך ביקורת וחקירה לרבות תפיסת מסמכים ופנקסים של העוסקים (סעיפים 108 ו-109 לחוק מע"מ).

אולם, במשך שנים ארוכות, נהג הנאשם מנהג של "שב אל תעשה", הוא לא הראה, כי נקט באף אחת מהפעולות

הנזכרות, הוא לא הציג שום פניה מרואי החשבון שלו למנהל מע"מ, הוא לא הגיש שום התראה ששלח לעוסקים. לא זו אף זו, מאז פתיחת ההליכים בתיק זה באוגוסט 2020, וכל הדרך עד לגזר הדין, הוא לא פעל בכיוון האמור, ורק עובר לגזר הדין, שב וטען את הטענות הללו, שאגב, לא גובו בבדל אסמכתא בדבר אמיתות העסקאות, ושוב, מבלי שיש בצידן כל פעולה אפקטיבית מול מנהל מע"מ כנדרש לפי החוק.

כך או כך, העבירות שביצע הנאשם, התגבשו במועדים המצוינים בכתב האישום, והן מחייבות הלימה עונשית, ללא קשר לקיזוז האמור.

עוד יצוין, כי החוב האזרחי-פיסקאלי, גבוה לאין שיעור מהחוב הפלילי, וככל שיעלה בידו של הנאשם להוכיח טענותיו בפני מנהל מע"מ, יוכל האחרון להכיר בהוצאות במישור האזרחי. בהקשר זה אזכיר, כי מנהל מע"מ רשאי להורות על בדיקת פנקסיו של הנאשם כדי לבחון את זכאותו להחזר (סעיף 39 (1) לחוק מע"מ).

סוף דבר, בנסיבות כוללות אלה, בהינתן צבר המחדלים, טיבם, מדינות הענישה, גובה המחדל, נתוניו של הנאשם, היותו נעדר עבר פלילי, נראה כי יש להעמיד את העונש על הצד הנמוך של המתחם לצד ענישה נלווית.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשמת 1 -

קנס סמלי בסך של 1 ₪ - הואיל ואינה פעילה.

הנאשם 2 -

ארבעה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ב-"אלווין ישראל" - מרכז תעסוקה לשיקום לבעלי מוגבלויות ברח' ארמן נחום 1 חיפה.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 30/5/23 בשעה 08:00 בפני הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז צפון, סמוך לבית סוהר מגידו.

מובהר לנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים, עליו להתייצב לעבודה באופן סדיר ולהישמע להוראות הממונים עליו. כל הפרה של הכללים, תוביל להפקעת עבודות השירות, והוא ירצה את יתרת המאסר בכליאה ממשית.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו, עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה ו/או עבירות לפי סעיף 216 לפקודת מס הכנסה על חלופותיו.

קנס בסך של - 20,000 ₪ או 200 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1/5/23 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

התחייבות כספית - 40,000 ₪ למשך 3 שנים כאשר התנאי להפעלתה הוא שבתוך תקופה זו יורשע הנאשם בעבירה

מהעבירות בהן הורשע בתיק זה ו/או בעבירה לפי סעיף 216 לפקודת מס הכנסה על חלופותיו, אך ההתחייבות לא תחול על דוחות שנתיים שלא הוגשו עד היום.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשפ"ג, 18 אפריל 2023, במעמד הצדדים.